

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Vi har tidligere behandlet det her forslag, nemlig såvel i maj 1999 som i februar 2000. Revisionen af udsætningsdirektivet er behandlet i B 25 helt tilbage i november 1997 og senest i B 44 fra februar 2000. Det har endvidere været behandlet ved min redegørelse af 11. maj 1999, foruden alle de gange, vi har diskuteret sagen både i Miljø- og Planlægningsudvalget og i Europaudvalget.

Jeg synes, det er helt fint, det vil jeg gerne understrege over for forslagsstillerne, at vi diskuterer det her vigtige tema.

I et notat, som er på vej til Folketinget, orienterer jeg om de vigtigste resultater af forhandlingerne om det reviderede udsætningsdirektiv.

Forhandlingerne i forligsudvalget blev færdige lige før jul, og nu har Europa-Parlamentet og Rådet hver især 6 uger med mulighed for en fristforlængelse på yderligere 2 uger til at stemme om forslaget, men alt tyder på, at det bliver stemt hjem begge steder, sådan at vi nu får udsætningsdirektivet på plads.

Det forlig, man har nået om indholdet af det reviderede direktiv, er noget, vi ud fra en samlet vurdering set ud fra et dansk synspunkt kan være tilfredse med. Danmark har forhandlet ud fra et mandat, som tager udgangspunkt i, at der er en række muligheder i genteknologien, som vi skal udnytte, men at det skal ske ud fra forsigtighedsprincippet.

Det nye direktiv omfatter forbedringer vedrørende miljørisikovurderinger, større gennemskuelighed for forbrugerne og producenterne, tidsbegrænsede godkendelser, obligatorisk overvågning, en mere demokratisk komitéprocedure, forbedrede mærkningsregler, muligheder for høring af en etisk komité og en tidsplan for udfasning af antibiotikaresistente gener – for blot at nævne nogle af de forbedringer, der er tale om i forslaget.

Det vigtigste resultat er ikke engang direkte afspejlet i direktivet. Det er nemlig den holdningsændring, der er sket i en lang række medlemslande i Den Europæiske Union.

Harve jeg, da forhandlingerne gik i gang for 3 år siden, sagt fra denne talerstol, at om 3 år, altså i dag, ville Frankrig kræve stop for godkendelse af nye GMO'er, at England ville kræve en treårig tænkepause for at gennemføre storskalaforsøg med GMO-afgrøder, og at den tyske kansler varmt ville tale om, at tysk landbrug skulle gå

over til økologisk drift, så tror jeg, at de fleste her i salen ville have sagt, at sådan vil det aldrig komme til at gå, men sådan er det faktisk gået, det er realiteterne.

I dag har vi en langt mere forbrugerorienteret, sundhedsorienteret, kritisk indstilling i EU, end vi havde tidligere. Det synes jeg personlig er positivt ud fra den balancerede vurdering, at man ikke skal sige nej til teknologien som sådan, men skal indtage en kritisk holdning til spørgsmålet. Det er det, vi har gjort. Vi har jo fra dansk side udgjort lidt af en spydspids i den debat, og det er jo pragtfuldt – jeg kommer tilbage til spørgsmålet senere hen – at se, hvordan mange andre er gået med os.

I forslaget foreslår hr. Albrechtsen og hr. Kolstrup tre punkter til sikring af et gensplejningsfrit landbrug:

For det første foreslår man, at Danmark skal stemme nej til det nye udsætningsdirektiv på grund af den ny komitéprocedure. Forslagsstillerne finder proceduren udemokratisk, men der er jo tale om et klart fremskridt i forhold til den procedure, vi har haft tidligere på det her område, i overensstemmelse med de regler, der nu engang gælder for komiteer inden for EU. Det mener jeg bestemt ikke er noget argument, der er tungtvejende i retning af at sige nej.

For det andet foreslår de to forslagsstillere, at det i dag eksisterende EU-moratorium for tilladelser til udsætning i miljøet af genmodificerede organismer opretholdes også efter en eventuel vedtagelse af det reviderede direktiv, og det vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til:

På rådsmøder i både 1998 og 1999 prøvede jeg – desværre forgæves – at overbevise mine kolleger om, at et midlertidigt moratorium kunne være gavnligt. Men endelig lykkedes det efter disse diskussioner på rådsmødet i juni 1999 at få afgivet to råds erklæringer, som betød, at man fik et faktisk stop for markedsføringsgodkendelser i EU, idet Danmark sammen med Frankrig, Italien, Grækenland og Luxembourg, men i virkeligheden med støtte fra flere lande, fik vedtaget et stop, indtil det her reviderede direktiv var på plads med alle de ting, der skulle til, og indtil mærknings- og sporbarhedsproblemet var løst.

Det gjorde naturligvis, at der kom vældig gang i Kommissionens arbejde. Mærkningsreglerne er blevet – undskyld udtrykket – mærkbart bedre, og sporbarhedsproblemet arbejdes der videre med. Det kan ske gennem et sammenhængende dokument. Her forpligtes de enkelte aktører i varekæden til at indhente og videregå